

Tysklandstur 2010.

Kurt Munch har planlagt og kørt foran på en tur til det nordøstlige Tyskland. Turen blev gennemført mellem d. 11. og 15. maj og var på ca. 1600 km.

Foto fra turen er vist på klubbens hjemmeside.

Følgende deltog:

Kurt Munch naturligvis, Viggo og Rulle, Ole Sloth, OleK, Gudmund, OleR, Kjeld, Kurt Sihm, Jørn, Jens Aksel, Erik, Flemming og Benny. Turen blev gennemført på 11 MC (BMW'er) og to riskogere.

Tirsdag d. 11. startede vi på Kulturtorvet i Oksbøl kl. 0800 og samlede op på rastepladsen "Lille Mallorca" sydøst for Esbjerg kl. 0830. Så gik det i anstændigt tempo over Toftlund til motorvejen, hvor vi før grænsen holdt et lille hvil, før vi lagde os i sporet sydpå. Vi tankede på Hütener Berge og kørte over Bad Segesberg på 404 øst om Hamborg indtil vi kom på Autobahn mellem Hamborg og Berlin. Videre gik det med ca. 120 - 130 km/h mod Berlin, indtil vi igen måtte stække ben og se på madpakken. Efter endnu en tankning var vi i Berlin ca. 1630. Vi var 13 MC og havde delt os op i tre hold med hver sin fører-MC. Det er en god idé, der giver bedre plads og afvikling af kørslen

end et stort hold. Strækningen var på ca. 580 km, tidsforbruget viser, at vi tog os tid til at strække ben og at vi ikke kørte for hurtigt. Vi havde tørvejrt til turen, men det var næsten hele tiden overskyet.

I Berlin havde Kurt fundet plads på et hotel. Men der var ingen P-pladser, så vi parkerede efter hotellets anvisning foran hotellet. En OK løsning for hotellet; Det kunne måske trække kunder til og vi måtte betale reklameomkostningerne i form af eventuelle bøder. Der var nu ingen bøder og MC'erne var OK trods den udsatte placering. Kurt havde også fundet et sted, hvor vi kunne spise – nemlig Q7, der er et samlingssted for motorcyklister. Fotosamlingen viser nogle af de mere interessante serveringer. Vi blev mætte og glade, da historierne rullede hen over bordet og øllet smagte også godt.

Onsdag startede med et besøg på BMW's MC-fabrik i Berlin. Morgenen var lun men fugtig – dog uden regn. Vi fandt fabrikken i god tid og havde tid til at "sparke dæk", inden vi blev afhentet ved fabriksporten kl. 0900. BMW's præsentation startede med kaffe i ankomstlokalerne. Derefter så vi en film om BMW's nye 1000 cc sports-MC, som vel egentlig er en kopi af de japanske 1000 cc sportsmaskiner. Kopien er blevet så god, at den – efter udsagn fra mange sider – er bedre end de tilsvarende japaner-MC'er. Da jeg var ung - for alt for længe siden - fik japanerne skyld for at kopiere og forbedre den MC-europæiske industris produkter. Tænk på Hondas 250, 450 og 750 cc MC, sammenlignet med tyske 250 cc, engelske 500 cc og 650/750 cc maskiner (for slet ikke at nævne Yamaha, Suzuki og Kawasakis totaktere). Så nu er det omvendt – så fik I den – japanere.

Efter filmen fik vi en lille radiomodtager på øret og så gik turen gennem hallerne, hvor der blev produceret og samlet dele til BMW's MC'er, for til sidst at ende ud, hvor der uddannes og trænes lærlinge. Efter en lille spadseretur kom vi så til samlehallen – et Mekka for BMW-ejere. Alle MC'er, der samles er solgt, der produceres ikke til lager. I det mindste er maskinerne solgt til forhandlerne, det er ikke sikkert, at der altid er en slutkunde, når maskinen produceres. I samlehallen ser man, hvordan vore drømme-MC'er samles og løbende gennemgår en række kontroller, så de er OK, når første ejer køber. Arbejderne på samlebåndet kontrollerer egen indsats og det, der er udført på forrige samleposition. Samlearbejderne – de kaldes nok teknikere eller noget andet fint – roterer mellem de forskellige samlepositioner og det holder ensformigheden nede, motivationen oppe og derfor også fejlprocenten nede. Motorens tæthed – der er afgørende for effekt, driftsøkonomi og forurening – kontrolleres ved at motorens indsugnings- og udstødningsporte bringes under tryk, og så må trykket kun være faldet marginalt efter en betragtelig tidsperiode. Vi var mange, der godt ville have byttet vore (godt) brugte MC med de, vi så blive samlet. Nå – alt godt har en ende. Vi fik gennemgangen "på tysk", og talehastigheden var stor. Derfor var udbyttet ikke lige godt for alle.

Efter et par timer tid måtte vi sige farvel. Det var også et farvel til Benny og Flemming, der ikke havde fået lov til at være ude længere. Vi fulgte dog ud af Berlin mod nord. Det er "spændende" at være sidste mand af 13 MC igennem en storby, det kan se lidt rødt ud – men det gik godt. På Autobahn kørte Benny og Flemming så mod vest, mens vi andre kørte mod nord. Vi skulle nemlig næste dag se noget interessant oppe ved Østersøkysten. Et stykke oppe tankede vi MC og fyldte noget i vores munde. Vejret blev lysere men også friskere, mens vi kørte mod nord. Vi kørte nu i to hold – et hurtigere og et langsommere.

I en lille Dorf havde Kurt fundet et Gasthaus kaldet "Zum Himmel" og det var som at komme i himlen. Vi afsluttede dagens køretur på ca. 300 km med en velfortjent kop øl eller to. Min hals er godt ru efter en sådan tur og så er øl meget lindrende – ja nærmest medicin. Så spiste vi – igen er der sikkert billeder på hjemmesiden – og vi spiste godt. Betjeningen var perfekt med et interessant og befordrende modspil, så det endte med at blive en lang aften med højt humør og god omsætning for værtshuset. Ole Slot fortalte historier, og de der har kendt Ole siden hans ungdom siger, at de bliver bedre og bedre – har man ikke hørt dem gennem mange år, er de som nye. Men hvor havde vi det sjovt!

Torsdag skulle vi til Peenemünde. Igen kom vi i god tid, så der var lige tid til at kigge udefra på en udfaset sovjetisk atomraketbærende Ubåd, der lå udstillet i havnen – se billederne på hjemmesiden. I Peenemünde havde tyskerne under 2. Verdenskrig et raketforsøgscenter, der strakte sig over hele halvøen – et område så stort som Broagerland. Her skabte tyskerne grundlaget for det, der senere blev USA og Sovjets interkontinentale raketter, d.v.s de raketter, der skulle kunne fragte alle

atombomberne over til modstanderen, men også de raketter, der løftede astronauterne op på månen. De fleste motorcyklister er lidt teknikfreaks, så vi havde et par gode timer på udstillingsområdet. Mange har hørt tyskernes V1 selvstyrende bombe omtalt, men vi var nu flere, der var overrasket over, at der blev affyret mere end 25.000 stk. under 2. Verdenskrig.

Dagens mål var Hotel Swedenhaus i Wismar. Vi kørte over Greifswald, Stralsund og Rostock. Der er gode MC-veje her oppe ved Østersøkysten. Vi kørte igen i to hold og rullede nok ca. 250 km. I Stralsund var mit hold nær kommet over på Rügen, det er også en meget flot bro. I stedet så vi os om i de små brolagte gader i havneområdet inden vi fandt ud. I Rostock tog vi færgen over indsejlingen til byen. Naturligvis tog vi os tid til pauser for optankning af maskiner, sjæl og mave. Hotellet var OK, og vi kunne købe øl, men vi skulle finde et andet sted at spise. Her fik vi delt os i to hold, idet det ene hold tilsyneladende ville tage en bus ind til byen. Det mente det andet hold vist ville være under motorcykelfolks værdighed, så de valgte at gå. Begge hold fandt hver sin kineserrestaurant og blev mætte, hvilket – efter min mening - er det bedste, der kan siges om det.

Fredag bestod af en køretur ned til Elben sydøst for Hamborg og et besøg på Schiffhebewerk Scharnebeck umiddelbart nord for byen Lüneberg. Vi trillede igen i to hold over Schwerin og Ludwigslust ned mod Elb-broen ved Dannenberg. Umiddelbart efter broen over Elben kørte vi så i større eller mindre grupper eller enkeltvis af en skøn MC-vej mod nordvest umiddelbart syd for Elben mod Bleckede. Denne vej kan anbefales. Den har hurtige og langsommere kurver med god oversigt og ikke overdrevent mange hastighedsbegrænsninger. Prøv den.

Ved Schiffhebewerk Scharnebeck var der igen guf for teknikfreaks. Her kan man hæve kanalprammene op til 38 m. Prammene/skibene sejler ind i et stort kar, som så lukkes. Karret hænger i wirer med modvægte. 1000 HK løfter så skibet op på 1. sal, hvor der åbnes i den anden ende og så kan prammen sejle ud. I forbindelse med installationen er der et udstillingscenter, hvor hele kanalsystemets mange aspekter belyses levende og informativt.

Kurt havde bestilt plads på et Gasthaus med udsigt over Elben sydøst for byen Bleckede. Jeg tror vi alle havde en flot flodudsigt fra vore vinduer. På vej til hotellet lykkedes det endelig for Kurt at køre forkert. Indtil da havde han været mere sikker end vore navigatorer. Men "nobody is perfect" – gudskelov. Så kan vi også drille ham lidt. Vi fik – jeg havde nær sagt naturligvis – igen næsten alle en øl ved ankomsten. Vi kunne ikke spise på hotellet, da der var fyldt op med selskaber. Men lige ved siden af var der et spisested, hvor vi så fik rigtig god mad – denne dag igen sammen. Igen var der en meget hyggelig stemning med gode historier. De to foregående aftener var det lykkedes Gudmund og Erik at blive smidt ud. Også denne aften lykkedes det dem at få den allersidste øl, der blev serveret på hotellet – og de kunne kun få en lille.

Lørdag skulle vi hjem. Selvom vi aftenen før var blevet enige om, at der ikke var hastværk – ja så var næsten alle klar ved morgenmaden kl. 0700. En times tid senere gav Kurt så frit løb hjemad. Vi var en gruppe på seks MC, der ville følges ad. Allerede 2 km efter hotellet blev jeg hægtet af, da jeg standsede for at samle et Garmin-cover op, som jeg så Jens Aksel tabte. Alle havde vist den personlige navigator indstillet på "hjemad", for der var ingen, der ventede på mig. Gudmund – du skylder en øl. Jeg sendte så en SMS til én i gruppen om, at jeg ville vente 20 min og så køre hjem, hvis jeg ikke hørte noget. Det gjorde jeg ikke, så jeg måtte finde kortet frem og pejle mig frem til vej 209 og 404 for at undgå Hamborg. Jeg havde en pragtfuld tur hjem. Når man har kørt sidste mand i en gruppe over 1200 km – ja så har man smagt udstødning nok for en tid. Så er det rart til en forandring selv at bestemme retning og tempo en tid. Efter en tank- og smøg pause og endnu en smøgpause efter grænsen landede jeg 1235 i Oksbøl. Som jeg har forstået det fandt Erik og OleR fra seksmandsgruppen også ud af, at de hellere ville rykke hjem selv.

Så er der kun tilbage at takke Kurt Munch for en meget fint tilrettelagt og gennemført tur. **OleK**

RUTEN BERLIN 2010

med

MC Turklub Ho Bugt

